

Anarhistička biblioteka
Anti-Copyright
14. 11. 2012.

Grupe afiniteta

Grupe afiniteta
1988

Naslov originala: Affinty groups, tekst je preveden iz časopisa Insurrection,
broj 4, 1988. Prevedno za šesti broj Ispod pločnika, objavljen 2008. godine.
<http://www.ispodplocnika.net/tekstovi/grupe-afiniteta>

<http://anarhisticka-biblioteka.net>

1988

Suprotno uobičajenom uvjerenju, afinitet (zajednički interes) među ljudima ne ovisi o međusobnoj simpatiji ili osjećajima, to nisu grupe prijatelja. Postojanje afiniteta znači poznavanje drugih, poznavanje njihovih stavova o društvenim pitanjima i toga što misle o mogućnostima sudjelovanja u društvenom sukobu. Upravo je ovo dublje poznavanje stavova drugih zanemareno, čime se umanjuje mogućnost svake akcije.

Jedno od najtežih pitanja i problema s kojim su se anarhisti susretali tijekom povijesti je koji oblik organizacije koristiti u svojoj borbi. Na dvije različite strane tog organizacijskog spektra nalazimo, s jedne strane, individualiste koji odbijaju bilo kakav oblik čvršćih odnosa, a s druge strane, one koji zagovaraju stalnu organizaciju koja djeluje prema programu utvrđenom kod osnivanja organizacije. Oba navedena primjera imaju neke odlike na koje gledamo kritički iz insurekcionističkog polazišta.

Zapravo, kada individualisti napadnu klasnog neprijatelja, često su znatno ispred vremena čak i najborbenijih sudionika klasne borbe, zbog čega njihove akcije onda ostaju neshvaćene. S druge strane, oni koji zagovaraju potrebu za stalnom organizacijom često čekaju povećanje broja iskorištavanih koji onda označava način i trenutak napada na klasne neprijatelje. I dok prvi primjer predstavlja akcije koje odlaze predaleko u odnosu na razinu trenutne borbe, drugi primjer zaostaje za tom razinom.

Prema našem mišljenju, razloge ovih nedostataka treba tražiti u izostanku širine sagledavanja situacije. Posve je jasno da nitko nema siguran recept bez nedostataka, no ipak možemo ukazati na neka ograničenja koja vidimo u određenim oblicima organizacije, te predložiti moguće alternative. Jedna od njih je poznata kao grupe afiniteta.

Ovaj pojam zahtjeva objašnjenje. Afinitet (ili zajednički interes) se često brka s osjećajem. Iako nisu nužno odvojeni, ta dva pojma ne treba smatrati sinonimima. Moguće je imati afinitet s ljudima koje ne smatramo simpatičnima i obrnuto.

U osnovi, imati zajednički afinitet s ljudima znači poznavati ih, odnosno produbiti svoja saznanja o njima. Kako to upoznavanje raste, afinitet može narasti do točke kada zajedničke akcije postaju moguće, no jednako tako se može umanjiti do točke da ih praktički čini nemogućim.

Poznavanje nekoga je stalan proces koji može stati na bilo kojoj razini ovisno o okolnostima i ciljevima koje osoba želi postići. Tako možemo imati afinitet raditi neke stvari, ali ne i neke druge. Ovdje postaje jasno

da kada govorimo o poznavanju to ne znači nužno razgovor o osobnim problemima, iako to ponekad može biti važno ukoliko je povezano i koči proces međusobnog upoznavanja.

U tom smislu, poznavati nekoga ne znači nužno imati intiman (osoban) odnos. Ono što je nužno znati je kako neka osoba razmišlja o društvenim problemima s kojima se klasna borba susreće, kako misli da može intervenirati, koje metode nalazi dobrima u zadanoj situaciji i slično.

Prvi korak u produbljivanju našeg međusobnog poznavanja je diskusija. Čak je dobro zapisati neke od zaključaka tih diskusija kako bi različiti problemi mogli biti na taj način razjašnjeni. Kada su osnovne stvari jasne grupe afiniteta su praktički osnovane. Daljnje dublje upoznavanje se nastavlja kroz zajedničke akcije i u odnosu na njih, ali i u odnosu tih akcija prema realnosti. Tijekom trajanja tog procesa upoznavanje je sve šire, a povezanost između osoba često postaje sve jača. Ipak, ovo je tek posljedica stvaranja grupe afiniteta, ne i njen glavni cilj.

S druge strane, grupe se najčešće osnivaju na potpuno drugačiji način pa tako prvo dolazi neka vrsta aktivnosti da bi tek kasnije najnužnija pitanja bila razjašnjena, bez da se ikada postigne razina afiniteta potrebna za zajedničko djelovanje. Tako se stvari prepuštaju slučaju, kao da su stvari jasne same po sebi, odnosno kao da su jasne već zbog samog osnivanja grupe. Naravno, stvari nisu jasne zbog samog osnivanja grupe pa grupa stagnira jer ne postoji jasan smjer kojim bi krenula ili prati osobu (osobe) koja ima najjasniju ideju oko toga što želi raditi, dok se drugi tome jednostavno prepuštaju, često uz malo entuzijazma i stvarnog djelovanja.

Grupa afiniteta pak u svom postojanju pronalazi velik potencijal i odmah je okrenuta djelovanju, a nije zasnovana na brojnosti, već kvalitativnoj snazi više osoba koje zajednički rade na projektu koji se razvija kroz vrijeme. To je struktura svojstvena anarhističkom pokretu, a može uključivati cijeli spektar aktivnosti, od širenja ideja i informacija, izvođenja direktnih akcija, do objavljivanja novina i rada na neformalnom organiziranju. Također, može ići prema tome da postane masovnija struktura, što će joj pomoći da učinkovitije intervenira u društvenom sukobu.